

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 stycznia

№ 2.

Rok 1932.

TREŚĆ:

KONWENCJA

- Poz.:** 8—Związkowa Paryska z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzana w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku. 8
- 9—Oświadczenie rządowe z dnia 28 listopada 1931 roku w sprawie zgłoszenia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku 24

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- Poz.:** 10—z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 r. na Ziemię Wschodnie i Ziemię Wileńską 24

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 11—Reform Rolnych z dnia 22 grudnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa w sprawie kursu obligacji 5°/_o Państwowej Renty Ziemskiej, opiewającej na złote w złocie, na rok 1932 25
- 12—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1931 r. o częściowej zmianie art. 15 rozp. z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej 25
- 13—Skarbu z dnia 2 stycznia 1932 r. w sprawie cennika wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego 25

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

- Poz.:** 14—z dnia 15 grudnia 1931 r. w sprawie przystąpienia Finlandji do konwencji, zarządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r. 26

8.

KONWENCJA ZWIĄZKOWA PARYSKA

z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzana w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 17 marca 1931 roku — Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 277).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
MY, IGNACY MOŚCICKI,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wie-
dzieć należy, wiadomem czynimy:

Konwencja Związkowa Paryska z dnia 20 mar-
ca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej,
przejrzana w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r.,
w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze
dnia 6 listopada 1925 r. o następującem brzmieniu:

KONWENCJA ZWIĄZKOWA PARYSKA

**z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności prze-
mysłowej, przejrzana w Brukseli dnia 14 grudnia
1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r.
i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.**

Prezydent Rzeszy Niemieckiej; Prezydent Re-
publiki Austriackiej; Jego Królewska Mość Król Bel-
gów; Prezydent Stanów Zjednoczonych Brazylii; Pre-
zydent Republiki Kubańskiej; Jego Królewska Mość
Król Danji; Prezydent Republiki Dominikańskiej;
Jego Królewska Mość Król Hiszpanji; Prezydent Re-
publiki Estońskiej; Prezydent Stanów Zjednoczo-
nych Ameryki; Prezydent Republiki Finlandzkiej;
Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska
Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Bry-
tanji i Irlandji oraz Zamorskich Terytorjów Brytyj-
skich, Cesarz Indyj; Jego Wysokość Jaśnie Oświe-
cony Regent Węgier; Jego Królewska Mość Król
Włoch; Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji; Jego
Sułtańska Mość Sułtan Marokka; Prezydent Stanów
Zjednoczonych Meksyku; Jego Królewska Mość
Król Norwegji; Jej Królewska Mość Królowa Nider-
landów; Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w imie-
niu Polski i Wolnego Miasta Gdańska; Prezydent
Republiki Portugalskiej; Jego Królewska Mość Król
Serbów, Chorwatów i Słoweńców; Jego Królewska
Mość Król Szwecji; Rada Związkowa Konfederacji
Szwajcarskiej; Państwa Syrii i Wielkiego Libanu;
Prezydent Republiki Czeskosłowackiej; Jego Wyso-
kość Bej Tunisu; Prezydent Republiki Tureckiej.

Uznawszy za pożyteczne wprowadzenie pew-
nych zmian i uzupełnień do konwencji międzynaro-
dowej z dn. 20 marca 1883 r., dotyczącej utworzenia
Międzynarodowego Związku Ochrony własności prze-
mysłowej, przejranej w Brukseli dn. 14 grudnia
1900 r. i w Waszyngtonie dn. 2 czerwca 1911 r., mia-
nowali swych pełnomocników, którymi są:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,
NOUS, IGNACY MOŚCICKI,
PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

La Convention d'Union de Paris du 20 Mars
1883 pour la protection de la Propriété industrielle,
révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Wa-
shington le 2 juin 1911 et à La Haye le 6 novembre
1925, Convention dont la teneur suit:

CONVENTION D'UNION DE PARIS

**du 20 mars 1883 pour la Protection de la Propriété
Industrielle révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900,
à Washington le 2 juin 1911 et à La Haye le 6 novem-
bre 1925.**

Le Président du Reich Allemand; le Président de la
République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges;
le Président des États-Unis du Brésil; le Président
de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Da-
nemark; le Président de la République Dominicaine;
Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la Ré-
publique d'Esthonie; le Président des États-Unis
d'Amérique; le Président de la République de Fin-
lande; le Président de la République Française; Sa
Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bre-
tagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au
delà des Mers, Empereur des Indes; Son Altesse Sé-
rénissime le Gouverneur de Hongrie; Sa Majesté le
Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Sa
Majesté le Sultan du Maroc; le Président des États-
Unis du Mexique; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa
Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la
République Polonaise, Au nom de la Pologne et de
la Ville Libre de Dantzig; le Président de la Répu-
blique Portugaise; Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes; Sa Majesté le Roi de Suède;
le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; les
États de Syrie et du Grand Liban; le Président de
la République Tchecoslovaque; Son Altesse le Bey
de Tunis; le Président de la République Turque.

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifica-
tions et additions à la Convention internationale du
20 mars 1883, portant création d'une Union interna-
tionale pour la protection de la Propriété industrielle,
révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Wa-
shington le 2 juin 1911, ont nommé pour Leurs Pléni-
potentiaires, savoir:

W imieniu Prezydenta Rzeszy Niemieckiej:

- P. W. F. von VIETINGHOFF, Radca Poselstwa Niemieckiego w Hadze;
 P. von SPECHT, Tajny Nadradca Regencyjny, Prezes Urzędu Patentowego;
 P. KLAUER, Radca ministerjalny w Ministerstwie Sprawiedliwości;
 P. Prof. Dr. Albert OSTERRIETH, Radca Sprawiedliwości;

W imieniu Prezydenta Republiki Austriackiej:

- P. Dr. Carl DUSCHANEK, Radca ministerjalny, Wiceprezes austriackiego Urzędu Patentowego;
 P. Dr. Hans FORTWÄNGLER, Radca ministerjalny w wymienionym Urzędzie;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Belgów:

- P. Octave MAVAUT, Dyrektor Generalny Przemysłu w Ministerstwie Przemysłu, Pracy i Opieki Społecznej;
 P. Albert CAPITAIN, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Liège, były Prezes Izby Adwokackiej, Delegat Belgji na Konferencję Waszyngtońską;
 P. Louis ANDRÉ, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Brukseli;
 P. Thomas BRAUN, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Brukseli;
 P. Daniel COPPIETERS, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Brukseli;

W imieniu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Brazylii:

- P. Dr. Juljo Augusto BARBOZA CARNEIRO, Członek Komitetu Ekonomicznego Ligi Narodów;
 P. Prof. Dr. Carlos Americo BARBOSA de OLIVEIRA, Profesor Szkoły Politechnicznej, Dyrektor Szkoły Normalnej Sztuki i Rzemiosł im. Wenceslau Braz;

W imieniu Prezydenta Republiki Kubańskiej:

- P. Dr. Raphael Martinez ORTIZ, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Kuby w Paryżu;
 P. Dr. Raphael de la TORRE, Chargé d'Affaires Kuby w Hadze;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Danji:

- P. Dr. N. J. Ehrenreich HANSEN, Vice-Szef Biura w Ministerstwie Przemysłu, Handlu i Żeglugi;

W imieniu Prezydenta Republiki Dominikańskiej:

- P. C. G. de HASETH CZ., Konsul Republiki Dominikańskiej w Hadze;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Hiszpanji:

- J. Eksc. P. Santiago MENDEZ de VIGO, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Królewskiej Mości Króla Hiszpanji w Hadze;
 P. Fernando CABELLO y LAPIEDRA, Szef hiszpańskiego Biura Własności Przemysłowej i Handlowej;

Le Président du Reich Allemand:

- M. W. F. von VIETINGHOFF, Conseiller de Légation d'Allemagne à la Haye;
 M. von SPECHT, Geheimer Oberregierungsrat, Président de l'Office des Brevets;
 M. KLAUER, Conseiller ministériel au Ministère de Justice;
 M. le Prof. Dr. Albert OSTERRIETH, Justizrat;

Le Président de la République d'Autriche:

- M. le Dr. Carl DUSCHANEK, Conseiller ministériel, Vice-Président de l'Office autrichien des Brevets;
 M. le Dr. Hans FORTWÄNGLER, Conseiller ministériel audit Office;

Sa Majesté le Roi des Belges:

- M. Octave MAVAUT, Directeur Général de l'Industrie au Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale;
 M. Albert CAPITAIN, Avocat à la Cour d'Appel de Liège, ancien Bâtonnier, Délégué de la Belgique à la Conférence de Washington;

- M. Louis ANDRÉ, Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

- M. Thomas BRAUN, Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

- M. Daniel COPPIETERS, Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

Le Président des États-Unis du Brésil:

- M. le Dr. Julio Augusto BARBOZA CARNEIRO, Membre du Comité Économique de la Société des Nations;

- M. le Prof. Dr. Carlos Americo BARBOSA de OLIVEIRA, Professeur à l'École Polytechnique, Directeur de l'École Normale des Arts et des Métiers Wenceslau Braz;

Le Président de la République de Cuba:

- M. le Dr. Raphaël Martinez ORTIZ, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Cuba à Paris;

- M. le Dr. Raphaël de la TORRE, Chargé d'Affaires de Cuba à la Haye;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

- M. le Dr. N. J. Ehrenreich HANSEN, Sous-Chef de Bureau au Ministère de l'Industrie, du Commerce et de la Navigation;

Le Président de la République Dominicaine:

- M. C. G. de HASETH CZ., Consul de la République dominicaine à la Haye;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

- S. Exc. M. Santiago MENDEZ de VIGO, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. le Roi d'Espagne à la Haye;

- M. Fernando CABELLO y LAPIEDRA, Chef du Bureau de la Propriété Industrielle et Commerciale d'Espagne;

- P. José GARCIA — MONGE y de VERA, Sekretarz hiszpańskiego Biura Własności Przemysłowej i Handlowej;
W imieniu Prezydenta Republiki Estońskiej;
- P. O. AARMANN, Inżynier, Dyrektor Biura Patentowego;
W imieniu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki;
- P. Thomas E. ROBERTSON, Komisarz Patentowy, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A.;
- P. Wallace R. LANE, były Prezes American and Chicago Patent Law Associations, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Illinois;
- P. Jo. Baily BROWN, Pittsburgh, Member of the Bar of the Supreme Court of Pennsylvania;
- W imieniu Prezydenta Republiki Finlandzkiej;
- P. Yrjö SAASTAMOINEN, Chargé d'Affaires Finlandji w Hadze;
W imieniu Prezydenta Republiki Francuskiej;
- J. Eksc. P. CHASSAIN de MARCILLY, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Francji w Hadze;
- P. Marcel PLAISANT, Deputowany, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu;
- P. Charles DROUETS, Dyrektor Własności Przemysłowej w Ministerstwie Handlu;
- P. Georges MAILLARD, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu, Wiceprezes Komitetu technicznego Własności Przemysłowej;
- W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji oraz Zamorskich Terytorjów Brytyjskich, Cesarza Indji:
Za Wielką Brytanję i Irlandję Północną;
- Sir Hubert LEWELLYN SMITH, G. C. B., Chief Economic Adviser to His Britannic Majesty's Government;
- P. Arthur James MARTIN, O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;
- Sir Alfred BALFOUR, K. B. E., One of His Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;
- Za Dominjum Kanady;
- P. Frederick Herbert PALMER, M. C., Canadian Government Trade Commissioner;
- Za Federację Australijską;
- P. Podpułkownik Charles Vincent WATSON, D.S.O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;
- Za wolne Państwo Irlandję;
- P. Hrabia Gerald O'KELLY de GALLAGH, Reprezentant Wolnego Państwa Irlandji;
- W imieniu Jego Wysokości Regenta Węgier;
- P. Elemér de POMPÉRY, Prezes Sądu Patentowego;
- M. José GARCIA - MONGE y de VERA, Secrétaire du Bureau de la Propriété Industrielle et Commerciale d'Espagne;
Le Président de la République d'Esthonie;
- M. O. AARMANN, Ingénieur, Directeur du Bureau des Brevets;
Le Président des États-Unis d'Amérique;
- M. Thomas E. ROBERTSON, Commissaire des Brevets, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A.;
- M. Wallace R. LANE, ancien Président des American and Chicago Patent Law Associations, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Illinois;
- M. Jo. Baily BROWN, Pittsburgh, Member of the Bar of the Supreme Court of U. S. A. and the Supreme Court of Pennsylvania;
Le Président de la République de Finlande;
- M. Yrjö SAASTAMOINEN, Chargé d'Affaires de Finlande à la Haye;
Le Président de la République Française;
- S. Exc. M. CHASSAIN de MARCILLY, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;
- M. Marcel PLAISANT, Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;
- M. Charles DROUETS, Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du Commerce;
- M. Georges MAILLARD, Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Vice-Président du Comité technique de la Propriété Industrielle;
- Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:
Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord;
- Sir Hubert LEWELLYN SMITH, G. C. B., Chief Economic Adviser to His Britannic Majesty's Government;
- M. Arthur James MARTIN, O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;
- Sir Alfred BALFOUR, K. B. E., One of His Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;
- Pour le Dominion du Canada:
- M. Frederick Herbert PALMER, M. C., Canadian Government Trade Commissioner;
- Pour le Commonwealth d'Australie:
- M. le Lieutenant-Colonel Charles Vincent WATSON, D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;
- Pour l'État Libre d'Irlande:
- M. le Comte Gerald O'KELLY de GALLAGH, Représentant de l'État Libre d'Irlande;
- Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie:
- M. Elemér de POMPÉRY, Président de la Cour des Brevets;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Włoch:
 P. Dominico BARONE, Radca Stanu;
 P. Gustavo de SANCTIS, Dyrektor Biura Własności Przemysłowej;
 P. Inżynier Letterio LABOCSETTA;
 P. Gino OLIVETTI, Deputowany, Sekretarz Generalny Federacji Przemysłu włoskiego;
 P. Prof. Mario GHIRON, Docent prawa przemysłowego Uniwersytetu Rzymskiego;

W imieniu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Japonji:
 P. Saichiro SAKIKAWA, Prezes Biura Patentowego;
 P. Nobumi ITO;

W imieniu Jego Sułtańskiej Mości Sułtana Marokka:
 J. Eksk. P. CHASSAIN de MARCILLY, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Francji w Hadze;

W imieniu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Meksyku:

P. Julio POULAT, Attaché Handlowy Poselstwa Meksykańskiego w Paryżu;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Norwegji:
 P. Birger Gabriel WYLLER, Dyrektor Generalny Norweskiego Biura Własności Przemysłowej;

W imieniu Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów:

P. Dr. Alingh PRINS, Prezes Rady Patentowej, Dyrektor Urzędu Własności Przemysłowej;

P. Dr. H. BIJLEVELD, były Minister, Członek Izby Deputowanych, były Prezes Rady Patentowej, były Dyrektor Urzędu Własności Przemysłowej;

P. Dr. J. W. DIJCKMEESTER, Członek Rady Patentowej;

W imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: Za Polskę:

P. Dr. Stanisław KOŹMIŃSKI, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Polski w Hadze;

P. Dr. Fryderyk ZOLL, Profesor Uniwersytetu w Krakowie;

Za Wolne Miasto Gdańsk:

P. Dr. Stanisław KOŹMIŃSKI, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Polski w Hadze;

W imieniu Prezydenta Republiki Portugalskiej:

J. Eks. P. A. C. De Sousa Santos BANDEIRA, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Portugalji w Hadze;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Serbów, Chorwatów i Słowenów:

P. Dr. Yanko CHOUMANE, Prezes Urzędu Ochrony Własności Przemysłowej przy Ministerstwie Handlu i Przemysłu;

P. Michailo PREDITCH, Sekretarz tegoż Urzędu;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Dominico BARONE, Conseiller d'État;
 M. Gustavo de SANCTIS, Directeur du Bureau de la Propriété Industrielle;
 M. l'Ingénieur Letterio LABOCSETTA;
 M. Gino OLIVETTI, Député, Secrétaire Général de la Confédération de l'Industrie italienne;
 M. le Prof. Mario GHIRON, Docent de droit industriel à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Saichiro SAKIKAWA, Président du Bureau des Brevets d'Invention;
 M. Nobumi ITO;

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

S. Exc. M. CHASSAIN de MARCILLY, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président des États-Unis du Mexique:

M. Julio POULAT, Attaché Commercial à la Légation du Mexique à Paris;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Birger Gabriel WYLLER, Directeur Général du Bureau de la Propriété Industrielle de Norvège;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Dr. J. Alingh PRINS, Président du Conseil des Brevets, Directeur de l'Office de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. H. BIJLEVELD, ancien Ministre, Membre de la Chambre des Députés, ancien Président du Conseil des Brevets, ancien Directeur de l'Office de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. J. W. DIJCKMEESTER, Membre du Conseil des Brevets;

Le Président de la République Polonaise: pour la Pologne:

S. Exc. M. le Dr. Stanislas KOŹMIŃSKI, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Pologne à la Haye;

M. le Dr. Frédéric ZOLL, Professeur à l'Université de Krakow;

Pour la Ville Libre de Dantzig:

S. Exc. M. le Dr. Stanislas KOŹMIŃSKI, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Pologne à la Haye;

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. M. A. C. De Sousa Santos BANDEIRA, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire du Portugal à la Haye;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. le Dr. Yanko CHOUMANE, Président de l'Office pour la Protection de la Propriété Industrielle auprès du Ministère du Commerce et de l'Industrie;

M. Mihailo PREDITCH, Secrétaire audit Office;

W imieniu Jego Królewskiej Mości Króla Szwecji:

P. Dyrektor Generalny E. O. J. BJÖRKLUND, Szef Administracji Patentowej i Rejestracyjnej;

P. K. H. R. HJERTÉN, Radca Sądu Apelacyjnego w Göta;

P. A. E. HASSELROT, były Dyrektor Biura wymienionej Administracji, Doradca w sprawach własności przemysłowej;

W imieniu Rady Związkowej Konfederacji Szwajcarskiej:

J. Eksc. P. Arthur de PURY, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Szwajcarii w Hadze;

P. Walther KRAFT, Dyrektor Biura Związkowego Własności Umysłowej;

W imieniu Prezydenta Republiki Francuskiej:

Za Państwa Syrii i Wielkiego Libanu:

J. Eksc. P. CHASSAIN de MARCILLY, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Francji w Hadze;

W imieniu Prezydenta Republiki Czeskosłowackiej:

J. Eksc. P. P. BARÁČEK, Inżynier, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Czechosłowacji w Hadze;

P. Dr. Karel HERMANN-OTAVSKÝ, Profesor Uniwersytetu w Pradze;

P. Bohuslav PAVLOUSEK, Inżynier, Wiceprezes Urzędu Patentowego w Pradze;

W imieniu Jego Wysokości Beja Tunisu:

J. Eksc. P. CHASSAIN de MARCILLY, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Francji w Hadze;

W imieniu Prezydenta Republiki Tureckiej:

Mehmed ESSAD BEY, Chargé d'Affaires Turcji w Hadze.

Wymienieni, po wzajemnem okazaniu swych dotyczących pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Kraje zawierające umowę tworzą Związek ochrony własności przemysłowej.

Przedmiotem ochrony własności przemysłowej są patenty na wynalazki, wzory użytkowe, rysunki i modele przemysłowe, znaki fabryczne lub handlowe, nazwa handlowa i oznaczenia pochodzenia lub nazwy pochodzenia, jak również zwalczanie nieuczciwej konkurencji.

Słowa „własność przemysłowa“ należy rozumieć w ich najszerszem znaczeniu i stosować nie tylko do przemysłu i handlu w ścisłym znaczeniu, ale również do przemysłów rolnych (wina, ziarna, liści tytoniowych, owoców, zwierząt i t. d.) i górniczych (minerały, wody mineralne i t. d.).

Do patentów na wynalazki zalicza się również różne rodzaje patentów przemysłowych, uznanych przez ustawodawstwa krajów zawierających umowę, jak patenty wprowadzające, patenty na udoskonalenia, patenty i świadectwa dodatkowe i t. d.

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le E. O. J. BJÖRKLUND, Directeur-Général, Chef de l'Administration des Brevets et d'Enregistrement;

M. K. H. R. HJERTÉN, Conseiller de la Cour d'Appel de Göta;

M. A. E. HASSELROT, ancien Directeur de Bureau à ladite Administration, Conseil en matière de propriété industrielle;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

S. Exc. M. Arthur de PURY, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Suisse à la Haye;

M. Walther KRAFT, Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété Intellectuelle;

Le Président de la République Française:

Pour les États de Syrie et du Grand Liban:

S. Exc. M. CHASSAIN de MARCILLY, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président de la République Tchecoslovaque:

S. Exc. M. P. BARÁČEK, Ingénieur, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Tchecoslovaquie à la Haye;

M. le Dr. Karel HERMANN-OTAVSKÝ, Professeur à l'Université de Prague;

M. Bohuslav PAVLOUSEK, Ingénieur, Vice-Président de l'Office des Brevets de Prague;

Son Altesse le Bey de Tunis:

S. Exc. M. CHASSAIN de MARCILLY, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de France à la Haye;

Le Président de la République Turque:

Mehmed ESSAD BEY, Chargé d'Affaires de Turquie à la Haye.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les pays contractants sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

La protection de la propriété industrielle a pour objets les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins et modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large, et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles (vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, etc.) et extractives (minéraux, eaux minérales, etc.).

Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition, etc.

Artykuł 2.

Przynależnym do któregośkolwiek z krajów zawierających umowę będą przysługiwały we wszystkich innych krajach Związku w sprawach ochrony własności przemysłowej korzyści, jakie odnośnie prawa zapewniają obecnie lub zapewnią w przyszłości własnym obywatelom, oprócz praw specjalnie przewidzianych niniejszą konwencją. Wobec tego będą oni mieli tę samą ochronę, co i tamci i będą mogli odwołać się do tej samej opieki prawnej przeciw wszelkiemu naruszeniu ich praw, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków i formalności, wymaganych przez dany kraj od obywateli własnych.

Wszelako, w celu uzyskania jakiegokolwiek prawa własności przemysłowej, żaden warunek zamieszkania lub posiadania przedsiębiorstwa w kraju, w którym się żąda ochrony, nie może być wymagany od przynależnych do Związku.

Ustawodawstwu każdego z krajów zawierających umowę są wyraźnie zastrzeżone postanowienia normowane ustawami o własności przemysłowej, dotyczące postępowania sądowego i administracyjnego oraz właściwości, jak również wyboru miejsca zamieszkania lub ustanowienia pełnomocnika.

Artykuł 3.

Są zrównani z przynależnymi do krajów zawierających umowę przynależni do krajów nie należących do Związku, zamieszkali lub posiadający rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na terytorjum jednego z krajów Związku.

Artykuł 4.

a) Kto prawidłowo wniósł podanie o udzielenie patentu na wynalazek, o zarejestrowanie wzoru użytkowego rysunku lub modelu przemysłowego, znaku fabrycznego lub handlowego w jednym z krajów zawierających umowę, albo jego prawny następca, będzie korzystał dla zgłoszenia w innych krajach, z zastrzeżeniem praw osób trzecich, z prawa pierwszeństwa w terminach określonych poniżej.

b) Wskutek tego, zgłoszenie dokonane później w jednym z krajów należących do Związku, przed upływem tych terminów, nie będzie mogło być unieważnione przez fakty dokonane w międzyczasie, a mianowicie przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub wykonywanie go, przez wystawienie na sprzedaż egzemplarzy rysunku lub modelu, przez używanie znaku.

c) Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa będą trwały: dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki i wzorów użytkowych i sześć miesięcy dla rysunków i modeli przemysłowych oraz znaków fabrycznych lub handlowych.

Terminy te zaczynają biec od daty złożenia pierwszego podania w jednym z krajów należących do Związku; dnia zgłoszenia nie wlicza się do biegu terminu.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na dzień świąteczny, prawnie uznany w kraju gdzie żąda się ochrony, termin będzie przesunięty do następującego po tym dniu pierwszego dnia powszedniego.

d) Ktokolwiek będzie chciał korzystać z pierwszeństwa zgłoszenia wcześniejszego, będzie musiał złożyć oświadczenie wskazujące datę i kraj tego zgło-

Article 2.

Les ressortissants de chacun des pays contractants jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union, pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays contractants relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Article 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité et de six mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande dans un pays de l'Union; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

Si le dernier jour du délai est un jour férié légal dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt.

szenia. Każdy kraj określi termin, do którego najpóźniej oświadczenie to winno być złożone.

Dane te będą przytaczane w ogłoszeniach wydawanych przez właściwe władze, w szczególności na patentach i odnoszących się do nich opisach.

Kraje zawierające umowę będą mogły wymagać od składającego oświadczenie pierwszeństwa przedłożenia kopji zgłoszenia (opis, rysunki i t. d.) wcześniej wniesionego. Kopja, zaświadczona co do zgodności przez władzę, która otrzymała to zgłoszenie, będzie wolna od wszelkich uwierzytelnień i będzie mogła zawsze być złożona w każdym czasie w ciągu trzech miesięcy od daty wniesienia podania późniejszego. Będzie można wymagać dołączenia do niej zaświadczenia daty zgłoszenia wydanego przez tę władzę oraz tłumaczenia.

W chwili dokonania zgłoszenia inne formalności nie będą mogły być wymagane dla oświadczenia pierwszeństwa. Każdy kraj zawierający umowę określi skutki, jakie spowoduje niedopełnienie formalności przewidzianych niniejszym artykułem, skutki te jednak nie mogą sięgać poza utratę prawa pierwszeństwa.

Później mogą być wymagane inne dowody.

e) Gdy rysunek lub model przemysłowy zostanie zgłoszony w jednym z krajów z prawem pierwszeństwa opartem na zgłoszeniu wzoru użytkowego, termin pierwszeństwa będzie ten sam, co dla rysunków i modeli przemysłowych.

Poza tem można zgłosić w którymkolwiek kraju wzór użytkowy z prawem pierwszeństwa opartem na zgłoszeniu podania o udzielenie patentu na wynalazek i odwrotnie.

f) Jeżeli podanie o udzielenie patentu zawiera roszczenie o przyznanie kilku pierwszeństw lub jeżeli badanie wykaże, że zgłoszenie obejmuje kilka wynalazków, władza winna przynajmniej zezwolić zęlaszającemu na rozdzielenie podania pod warunkami, jakie będą określone w ustawodawstwie wewnętrznym, utrzymując jako datę każdego zgłoszenia wydzielonego datę podania pierwotnego i, gdy są ku temu warunki, dobrodziejstwo prawa pierwszeństwa.

Artykuł 4 bis.

Patenty, zgłoszone przez przynależnych do Związku w różnych krajach zawierających umowę, będą niezależnie od patentów uzyskanych na ten sam wynalazek w innych krajach, należących lub nienależących do Związku.

To postanowienie winno być rozumiane w sposób bezwzględny, mianowicie w tem znaczeniu, że patenty zgłoszone w terminie pierwszeństwa są niezależne tak pod względem powodów do unieważnienia i umorzenia, jak i co do normalnego czasu trwania.

Postanowienie to stosuje się do wszystkich patentów istniejących w chwili nadania mu mocy obowiązującej.

W razie przystąpienia nowych krajów stosuje się to również do patentów istniejących obustronnie w chwili przystąpienia.

Artykuł 5.

Wprowadzenie przez właściciela patentu do kraju, w którym patent został udzielony, przedmio-

Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

Les pays contractants pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation, et elle pourra en tous cas être déposée à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

e) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins et modèles industriels.

En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

f) Si une demande de brevet contient la revendication de priorités multiples, ou si l'examen révèle qu'une demande est complexe, l'Administration devra, tout au moins, autoriser le demandeur à la diviser dans des conditions que déterminera la législation intérieure, en conservant comme date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

Article 4-bis.

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des ressortissants de l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

Article 5.

L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet, a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un

łów wytwarzanych w jednym z krajów Związku, nie pociągnie za sobą umorzenia patentu.

Wszelako każdy z krajów zawierających umowę będzie mógł zastosować środki prawne w celu zapobieżenia nadużyciom, które mogłyby wypływać z wykonywania wyłącznego prawa nadanego patentem, na przykład przez zaniechanie wykonywania wynalazku.

Środki te mogą przewidywać umorzenie patentu tylko w tym przypadku, gdy udzielenie licencji przymusowych nie wystarczy do zapobieżenia nadużyciom.

W każdym razie środki te nie będą mogły być stosowane przed upływem co najmniej lat trzech od daty udzielenia danego patentu oraz gdy właściciel patentu przedstawia słuszne usprawiedliwienia.

Ochrona rysunków i modeli przemysłowych nie może być w żadnym razie umorzona z racji wprowadzania przedmiotów takich jak te, które pozostają pod ochroną.

Nie można wymagać umieszczenia żadnego znaku lub wzmianki o rejestracji w celu rozpoznania prawa.

Jeżeli w jednym z krajów używanie zarejestrowanego znaku jest obowiązkowe, rejestrację można unieważnić dopiero po upływie słusznego terminu oraz gdy zainteresowany nie usprawiedliwi powodów swej bezczynności.

Artykuł 5 bis.

Przyznawany będzie termin ulgowy, co najmniej trzymiesięczny, dla uiszczenia opłat przewidzianych dla utrzymania w mocy praw własności przemysłowej przy jednoczesnym uiszczeniu opłat dodatkowych, jeżeli ustawodawstwo danego kraju je nałoży.

Nadto co do patentów na wynalazki, kraje zawierające umowę zobowiązują się bądź do ustanowienia terminu ulgowego, co najmniej sześciomiesięcznego, bądź też do wprowadzenia możliwości wznowienia patentu, wygasłego na skutek nieuiszczenia opłat, uzgadniając środki te z warunkami przewidzianymi w ustawodawstwie wewnętrznym.

Artykuł 5 ter.

W żadnym z krajów zawierających umowę nie będzie się uważać za naruszenie praw właściciela patentu:

1° stosowania na okrętach, należących do jednego z innych krajów Związku, środków opatentowanych, dotyczących kadłuba okrętowego, maszyn, urządzeń, przyrządów i innych części wyposażenia, jeżeli okręty te przebywają czasowo lub przypadkowo na wodach kraju, — z zastrzeżeniem, że środki te będą tam używane wyłącznie na potrzeby okrętu;

2° stosowanie urządzeń opatentowanych, dotyczących konstrukcji lub działania środków żeglugi powietrznej lub lokomocji lądowej, albo ich części, należących do innych krajów Związku, jeżeli środki te znajdują się w danym kraju czasowo lub przypadkowo.

Artykuł 6.

Każdy znak fabryczny lub handlowy, zarejestrowany prawidłowo w kraju, z którego pochodzi, będzie dopuszczony do zgłoszenia i chroniony w tej samej postaci w innych krajach Związku.

ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois chacun des pays contractants aura la faculté de prendre les mesures législatives nécessaires pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

Ces mesures ne pourront prévoir la déchéance du brevet que si la concession de licences obligatoires ne suffisait pas pour prévenir ces abus.

En tout cas, le brevet ne pourra pas faire l'objet de telles mesures avant l'expiration d'au moins 3 années à compter de la date où il a été accordé et si le breveté justifie d'excuses légitimes.

La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

Aucun signe ou mention d'enregistrement ne sera exigé sur le produit, pour la reconnaissance du droit.

Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

Article 5-bis.

Un délai de grâce, qui devra être au minimum de trois mois, sera accordé pour le paiement des taxes prévues pour le maintien des droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

Pour les brevets d'invention, les pays contractants s'engagent en outre, soit à porter le délai de grâce à six mois au moins, soit à prévoir la restauration du brevet tombé en déchéance par suite de non-paiement de taxes, ces mesures restant soumises aux conditions prévues par la législation intérieure.

Article 5-ter.

Dans chacun des pays contractants ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du breveté:

1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Wszelako można odmówić rejestracji lub unieważnić rejestrację:

1° Znaków, mogących naruszyć prawa, nabyte przez osoby trzecie w kraju, w którym żąda się ochrony.

2° Znaków, pozbawionych wszelkich własności odróżniających lub utworzonych wyłącznie z oznak lub wskazówek, mogących służyć w handlu do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia lub czasu wytworzenia produktów, bądź też zwykle używanych w mowie potocznej lub ustalonych zwyczajowo w uczciwych i ustalonych stosunkach kraju, w którym żąda się ochrony.

Przy ocenie własności odróżniających danego znaku należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne, w szczególności przeciąg czasu używania znaku.

3° Znaków przeciwnych moralności lub porządkowi publicznemu.

Ustala się, że znak nie będzie mógł być uważany za przeciwny porządkowi publicznemu z tego tylko powodu, iż nie odpowiada jednemu z ustawowych przepisów o znakach, z wyjątkiem gdy ów przepis dotyczy właśnie porządku publicznego.

Za kraj pochodzenia będzie uważany:

Należący do Związku kraj, w którym zgłaszający posiada rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, a gdy takiego przedsiębiorstwa nie posiada, należący do Związku kraj, w którym zamieszkuje, jeśli zaś nie zamieszkuje w żadnym z krajów Związku, kraj jego narodowości o ile jest przynależny do jednego z krajów Związku.

Wznowienie rejestracji znaku w kraju pochodzenia w żadnym razie nie może pociągać za sobą obowiązku wznowienia rejestracji w innych krajach Związku, w których znak został zarejestrowany.

Dobrodziejstwo pierwszeństwa utrzymuje się przy zgłoszeniach znaków, dokonanych w terminie przewidzianym art. 4, nawet wtedy, gdy rejestracja w kraju pochodzenia następuje dopiero po upływie tego terminu.

Postanowienie ustępu 1 nie wyklucza prawa żądania od zgłaszającego zaświadczenia prawidłowej rejestracji, wystawionego przez właściwy urząd kraju pochodzenia, jednakże żadne uwierzytelnienie tego zaświadczenia wymagane nie będzie.

Artykuł 6 bis.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się bądź z urzędu, jeżeli pozwala na to ustawodawstwo kraju, bądź też na wniosek interesowanego odmawiać rejestracji lub unieważniać rejestrację znaku fabrycznego lub handlowego, który byłby odtworzeniem albo mogącym wprowadzić w błąd naśladownictwem znaku, który właściwy urząd rejestracyjny kraju uważa za notorycznie znany jako należący już do przynależnego do innego kraju, zawierającego umowę i używany na wytworach tego samego lub podobnego rodzaju.

Na wniesienie skargi o unieważnienie rejestracji takich znaków dany będzie termin co najmniej trzymiesięczny. Termin rozpoczyna się od daty zarejestrowania znaku.

Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

1° Les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée.

2° Les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

3° Les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine:

Le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement, le pays de l'Union où il a son domicile et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

En aucun cas le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'art. 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

La disposition de l'alinéa 1 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier, délivré par l'autorité compétente du pays d'origine, mais aucune légalisation ne sera requise pour ce certificat.

Article 6-bis.

Les pays contractants s'engagent à refuser ou à invalider soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce qui serait la reproduction ou l'imitation susceptible de faire confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'un ressortissant d'un autre pays contractant et utilisée pour des produits du même genre ou d'un genre similaire.

Un délai minimum de 3 ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Le délai courra de la date de l'enregistrement de la marque.

Nie ustanawia się terminu na wniesienie skargi o unieważnienie rejestracji znaków, uzyskanej w złej wierze.

Artykuł 6 ter.

Kraje zawierające umowę zgadzają się, jeżeli zgłaszający nie wykaże się zezwoleniem właściwej władzy, odmawiać rejestracji lub unieważniać rejestrację i odpowiednimi zarządzeniami zabraniać używania jako znaków fabrycznych lub handlowych, lub jako ich części: herbów, flag i innych godeł Państw należących do Związku oraz przyjętych przez nie znaków i stempli urzędowych kontrolnych i gwarancyjnych, jak również wszystkiego, co z punktu widzenia heraldycznego byłoby naśladownictwem.

Zakaz używania znaków i stempli urzędowych kontrolnych i gwarancyjnych będzie stosowany tylko wówczas, gdy zawierające je znaki fabryczne lub handlowe będą przeznaczone do używania na towarach tego samego lub podobnego rodzaju.

W celu wykonania tych postanowień kraje zawierające umowę zgadzają się komunikować sobie wzajemnie za pośrednictwem Biura Międzynarodowego w Bernie listę godeł państwowych, znaków i stempli urzędowych kontrolnych i gwarancyjnych, na które pragną lub pragnęłyby w przyszłości rozciągnąć całkowicie lub w pewnych granicach ochronę, przewidzianą niniejszym artykułem, tudzież komunikować sobie wszelkie zmiany, wprowadzone później do tej listy. Każdy z krajów zawierających umowę udostępni notyfikowane sobie listy do użytku publicznego w należyłym czasie.

Każdy z krajów zawierających umowę będzie mógł w przeciągu dwunastu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przekazać dotyczącemu krajowi swe ewentualne zarzuty za pośrednictwem Biura Międzynarodowego w Bernie.

W stosunku do godeł państwowych powszechnie znanych, środki przewidziane w ust. 1 będą stosowane wyłącznie do znaków, zarejestrowanych po podpisaniu niniejszego aktu.

W stosunku do godeł państwowych, które nie są powszechnie znane oraz do znaków i stempli urzędowych, postanowienia te będą stosowane tylko do tych znaków, które zostały zarejestrowane po upływie więcej niż dwu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przewidzianej w ust. 3.

Jeżeli rejestrację uzyskano w złej wierze, kraje mogą wykreślić znaki, zarejestrowane nawet przed podpisaniem niniejszego aktu, zawierającego godła państwowe, znaki i stemple.

Obywatele któregoś z krajów, upoważnieni do używania godeł państwowych, znaków i stempli swego kraju, mogą ich używać nawet wtedy, gdyby były one podobne do znaków i stempli innego kraju.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się zakazać nieuprawnionego używania w handlu godeł państwowych innych krajów zawierających umowę, jeśliby to używanie mogło wprowadzić w błąd co do pochodzenia towarów.

Powyższe postanowienia nie powodują dla krajów przeszkody do czynienia użytku z możliwością odmawiania lub unieważniania rejestracji, przez zastosowanie p. 3 ust. 2 art. 6, znaków zawierających bez zezwolenia herby, flagi, odznaczenia i inne godła

Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi.

Article 6-ter.

Les pays contractants conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marques de fabrique ou de commerce, soit comme éléments de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat des pays contractants, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

Pour l'application de ces dispositions les pays contractants conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, la liste des emblèmes d'Etat, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays contractant mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Tout pays contractant pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, au pays intéressé, ses objections éventuelles.

Pour les emblèmes d'Etat notoirement connus les mesures prévues à l'alinéa 1 s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après la signature du présent Acte.

Pour les emblèmes d'Etat qui ne seraient pas notoirement connus, et pour les signes et poinçons officiels, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue par l'alinéa 3.

En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant la signature du présent Acte et comportant des emblèmes d'Etat, signes et poinçons.

Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'Etat, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

Les pays contractants s'engagent à interdire l'usage, non autorisé dans le commerce, des armoiries d'Etats des autres pays contractants, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du No. 3 de l'alinéa 2 de l'art. 6, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux, décorations et autres

państwowe, albo znaki lub stemple urzędowe, przyjęte przez jeden z krajów należących do Związku.

Artykuł 7.

Rodzaj wytworu, na którym znak fabryczny lub handlowy ma być umieszczony, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody do zarejestrowania znaku.

Artykuł 7 bis.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się dopuszczać do zgłoszenia i ochrony znaki, należące do takich zrzeszeń, których istnienie nie sprzeciwia się prawom kraju, z którego znak pochodzi, nawet jeżeli zrzeszenia te nie posiadają zakładu przemysłowego lub handlowego.

Jednakże każdemu krajowi będzie pozostawione ustalenie warunków szczególnych, pod jakimi zrzeszenie będzie mogło być dopuszczone do ochrony swych znaków.

Artykuł 8.

Nazwa handlowa będzie chroniona we wszystkich krajach, należących do Związku, bez obowiązku zgłaszania lub rejestracji, niezależnie od tego, czy stanowi ona część znaku fabrycznego lub handlowego.

Artykuł 9.

Każdy wytwór, zaopatrzony bezprawnie w znak fabryczny lub handlowy albo w nazwę handlową, będzie zajęty przy wwozie do tych krajów Związku, w których ten znak lub ta nazwa handlowa ma prawo do ochrony prawnej.

Zajęcie będzie się dokonywać zarówno w kraju, w którym nastąpiło bezprawne oznaczenie, jako też i w kraju, do którego wytwór przywieziono.

Zajęcie winno się odbywać bądź na wniosek prokuratury, bądź jakiegokolwiek innej władzy właściwej, bądź też strony interesowanej — osoby fizycznej lub prawnej, zgodnie z wewnętrznym prawodawstwem każdego kraju.

Władze nie są obowiązane do zarządzania zajęcia w razie tranzytu.

Jeżeli prawodawstwo danego kraju nie pozwala na zajęcie towaru przy wwozie, zajęcie zastąpi się przez zakaz wwozu, albo zajęcie wewnątrz kraju.

Jeżeli prawodawstwo danego kraju nie pozwala ani na zajęcie przy wwozie, ani na zakaz wwozu, ani też na zajęcie wewnątrz państwa, zarządzenia te, aż do wprowadzenia odpowiednich zmian w prawodawstwie, będą zastąpione przez takie skargi i środki, jakie prawo danego kraju zapewni w podobnych przypadkach własnym obywatelom.

Artykuł 10.

Postanowienia poprzedniego artykułu będą stosowane do każdego wytworu, zaopatrzonego fałszywie, jako w oznaczenie pochodzenia, w nazwę pewnej określonej miejscowości lub kraju, jeżeli oznaczenie to będzie dodane do nazwy handlowej fikcyjnej lub zapożyczony w celu wprowadzenia w błąd.

Za stronę interesowaną, bez względu na to, czy nią będzie osoba fizyczna, czy prawna, będzie uważany w każdym przypadku wytwórca, fabrykant lub handlujący, zajęty produkcją, fabrykacją lub handlem tego wytworu i osiedlony bądź w miejscowości fałszywie podanej jako miejsce pochodzenia,

emblèmes d'Etat ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7-bis.

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité ou d'un pays déterminé, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Sera en tous cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit

bądź w okolicy, w której ta miejscowość znajduje się, bądź też w fałszywie podanym kraju.

Artykuł 10 bis.

Kraje zawierające umowę są zobowiązane zapewnić przynależnym do Związku skuteczną ochronę przeciw nieuczciwej konkurencji.

Aktem konkurencji nieuczciwej będzie każdy akt konkurencji sprzeczny z uczciwymi zwyczajami przemysłowymi lub handlowymi.

W szczególności winny być zabronione:

1° wszelkie działania, mogące w jakikolwiek sposób spowodować wzięcie wytworów za wytwory konkurenta;

2° fałszywe dane w wykonywaniu handlu, mogące zdyskredytować wytwory konkurenta.

Artykuł 10 ter.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się zabezpieczyć przynależnym do innych krajów Związku właściwe środki prawne w celu skutecznego zwalczania wszelkich aktów, wymienionych w artykułach 9, 10 i 10 bis.

Zobowiązują się one poza tem przewidzieć środki umożliwiające syndykatom i stowarzyszeniom reprezentującym zainteresowany przemysł lub handel, a których istnienie nie jest sprzeczne z prawodawstwem ich krajów, występowanie w sądach i przed władzami administracyjnymi w celu zwalczania aktów, wymienionych w artykułach 9, 10 i 10 bis, w zakresie w jakim pozwala na to syndykatom i stowarzyszeniom prawo kraju, w którym żąda się ochrony.

Artykuł 11.

Kraje zawierające umowę udziela, zgodnie ze swem prawodawstwem wewnętrznym, ochrony tymczasowej wynalazkom nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, rysunkom i modelom przemysłowym, jak również znakom fabrycznym lub handlowym, dla wytworów, które umieszczane będą na wystawach międzynarodowych oficjalnych lub oficjalnie uznanych, urządzanych na terytorjum jednego z krajów.

Ta ochrona tymczasowa nie przedłuża terminów z art. 4. Jeżeli roszczenie o prawo pierwszeństwa zostanie zgłoszone później, administracja każdego z krajów będzie mogła liczyć bieg terminu od daty umieszczenia wytworu na wystawie.

Każdy kraj będzie mógł w celu stwierdzenia tożsamości przedmiotu wystawionego i daty wystawienia wymagać dowodów, jakie uzna za konieczne.

Artykuł 12.

Każdy z krajów zawierających umowę obowiązują się ustanowić odrębny urząd do spraw własności przemysłowej i centralne biuro zgłoszeń dla podawania do wiadomości ogółu patentów na wynalazki, wzorów użytkowych, rysunków i modeli przemysłowych oraz znaków fabrycznych lub handlowych

Urząd ten będzie wydawał oficjalne pismo periodyczne.

Artykuł 13.

Urząd międzynarodowy, ustanowiony w Bernie pod nazwą Biura Międzynarodowego ochrony wła-

dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué.

Article 10bis.

Les pays contractants sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

Notamment devront être interdits:

1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec les produits d'un concurrent;

2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer les produits d'un concurrent.

Article 10ter.

Les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10bis.

Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant l'industrie ou le commerce intéressé et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leur pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10bis, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux.

Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'art. 4. Si plus tard le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaires.

Article 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et de marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera une feuille périodique officielle.

Article 13.

L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la

sności przemysłowej, podlega wysokiej władzy Rządu Konfederacji Szwajcarskiej, który ustala jego organizację i czuwa nad jego działalnością.

Językiem urzędowym Biura Międzynarodowego jest język francuski.

Biuro Międzynarodowe skupia informacje wszelkiego rodzaju, dotyczące ochrony własności przemysłowej, łączy je w całość i ogłasza. Przeprowadza ono studia pożyteczne dla ogółu a interesujące Związki i, posiłkując się materiałami oddawanymi do jego rozporządzenia przez poszczególne Rządy, redaguje pismo periodyczne w języku francuskim, poświęcone sprawom, dotyczącym Związku.

Numery tego pisma, jak również wszystkie materiały opublikowane przez Biuro Międzynarodowe, będą rozdzielane między Rządy krajów Związku w stosunku do liczby niżej wymienionych jednostek opodatkowania. Egzemplarze i materiały, którychby zażądały dodatkowo wymienione Rządy lub stowarzyszenia lub też osoby prywatne, będą opłacane osobno.

Biuro Międzynarodowe winno być stale do dyspozycji krajów należących do Związku w celu dostarczania im informacji specjalnych, których mogłoby potrzebować w sprawach odnoszących się do międzynarodowego zawiadywania własnością przemysłową. Dyrektor Biura Międzynarodowego składa ze swych czynności roczne sprawozdanie, komunikowane wszystkim krajom należącym do Związku.

Wydatki Biura Międzynarodowego będą ponoszone wspólnie przez kraje zawierające umowę. Aż do nowego postanowienia nie będą one mogły przekroczyć sumy stu dwudziestu tysięcy franków szwajcarskich rocznie. Suma ta będzie mogła być powiększona, w razie potrzeby jednomyślną uchwałą jednej z konferencji przewidzianych w artykule 14.

W celu określenia udziału każdego z krajów w tej ogólnej sumie kosztów, kraje zawierające umowę i te, które przystąpią do Związku w przyszłości, dzieli się na sześć klas, z których każda uczestniczy w stosunku określonej ilości jednostek, a mianowicie:

1-sza klasa	25 jednostek
2-ga	20 "
3-cia	15 "
4-ta	10 "
5-ta	5 "
6-ta	3 "

Współczynniki te mnoży się przez ilość krajów każdej klasy, a suma w ten sposób otrzymanych iloczynów przedstawia ilość jednostek, przez którą należy podzielić sumę wydatków. Iloraz daje kwotę, odpowiadającą jednostce wydatków.

Każdy z krajów zawierających umowę oznaczy w chwili swego przystąpienia klasę, do której chce być zaliczony.

Rząd Konfederacji Szwajcarskiej czuwa nad wydatkami biura Międzynarodowego, udziela potrzebnych zaliczek i zestawia rachunek roczny, który będzie komunikowany wszystkim innym Rządom.

propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en régle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

La langue officielle du Bureau international est la langue française.

Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, il les réunit et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, sont répartis entre les Administrations des pays de l'Union dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des pays de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la Propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les pays de l'Union.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Jusqu' à nouvel ordre, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée, au besoin, par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 14.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re classe	25 unités
2e	20 "
3e	15 "
4e	10 "
5e	5 "
6e	3 "

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Artykuł 14.

Niniejsza konwencja będzie podlegała periodycznym przejrzeniom w celu wprowadzenia do niej ulepszeń, mogących udoskonalić system Związku.

W tym celu będą odbywały się po kolei w różnych krajach, zawierających umowę konferencje delegatów tychże krajów.

Rząd kraju, w którym będzie się miała odbyć konferencja, przygotowuje, przy udziale biura Międzynarodowego, prace tej konferencji.

Dyrektor biura Międzynarodowego będzie obecny na posiedzeniach konferencji i weźmie udział w obradach bez prawa głosu przy uchwałach.

Artykuł 15.

Wyraża się zgodę na to, że kraje zawierające umowę zastrzegają sobie nawzajem prawo zawierania między sobą poszczególnych porozumień w celu ochrony własności przemysłowej, o ile porozumienia te nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej konwencji.

Artykuł 16.

Kraje, które nie wzięły udziału w niniejszej konwencji będą dopuszczone do przystąpienia do niej na własne żądanie.

Przystąpienie będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, a przez tenże wszystkim innym Rządom.

Pociągnie ono za sobą z pełnym skutkiem prawnym przystąpienie do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, zastrzeżonych w niniejszej konwencji i uzyska moc obowiązującą w miesiąc po przesłaniu notyfikacji Rządu Konfederacji Szwajcarskiej innym krajom należącym do Związku, o ile data późniejsza nie będzie oznaczona przez kraj przystępujący.

Artykuł 16 bis.

Kraje zawierające umowę mają prawo każdego czasu zgłosić akces do niniejszej konwencji dla swych kolonij, posiadłości, terytorjów zależnych i protektoratów lub obszarów zarządzanych na mocy mandatu Ligi Narodów lub dla niektórych z nich.

W tym celu mogą one bądź złożyć deklarację ogólną, że wszystkie ich kolonje, posiadłości, terytorja zależne i protektoraty oraz obszary wymienione w ust. 1 objęte są przystąpieniem, bądź wyszczególnić wyraźnie te, które są niem objęte, bądź też ograniczyć się do wymienienia tych, które się wyłącza z przystąpienia.

Deklaracja ta będzie zakomunikowana pisemnie Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, a przez tenże wszystkim innym Rządom.

Kraje zawierające umowę będą mogły pod temi samemi warunkami wypowiedzieć konwencję dla swych kolonij, posiadłości, terytorjów zależnych i protektoratów lub terytorjów wymienionych w ust. 1, albo dla niektórych z nich.

Artykuł 17.

Wykonanie zobowiązań wzajemnych, zawartych w niniejszej konwencji, podlega, o ile zachodzi tego potrzeba, wypełnieniu formalności i przepisów, ustanowionych przez prawa konstytucyjne tych krajów zawierających umowę, które winny spowodować

Article 14.

La présente Convention sera soumise à des révisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

Article 16 bis.

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou territoires administrés en vertu d'un mandat de la Société des Nations, ou pour certains d'entre eux.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats et les territoires visés à l'alinéa 1er, sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se borner à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leur colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour les territoires visés à l'alinéa 1er, ou pour certains d'entre eux.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus

wać zastosowanie się do nich, co obowiązują się uczynić w czasie możliwie najkrótszym.

Artykuł 17 bis.

Konwencja pozostanie w mocy przez czas nieograniczony, aż do upływu roku, licząc od dnia, w którym nastąpi jej wypowiedzenie.

To wypowiedzenie będzie skierowane do Rządu Konfederacji Szwajcarskiej. Wywrze ono skutek tylko odnośnie do kraju, który je zgłosi, pozostawiając konwencję w mocy dla innych krajów zawierających umowę.

Artykuł 18.

Akt niniejszy będzie ratyfikowany, a ratyfikacje będą złożone w Hadze najpóźniej dnia 1 maja 1928 roku. Wchodzi on w życie między krajami, które go ratyfikowały, w miesiąc od tej daty. Wszelako jeśli przed tem zostanie on ratyfikowany co najmniej przez sześć krajów, wejdzie w życie między temi krajami z upływem jednego miesiąca od notyfikowania im przez Rząd Konfederacji Szwajcarskiej złożenia szóstej ratyfikacji, dla innych zaś krajów, które akta następnie ratyfikują, w miesiąc od daty notyfikacji każdej z tych ratyfikacji.

Akt ten zastąpi w stosunkach między krajami, które go ratyfikowały, konwencję związkową paryską z 1883 r., przejrzaną w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i protokół zamknięcia, które zachowają swą moc w stosunkach z krajami, które aktu niniejszego nie ratyfikowały.

Artykuł 19.

Niniejszy akt będzie podpisany w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Kopia poświadczona będzie wydana przez ten ostatni każdemu z Rządów zawierających umowę.

NA DOWÓD CZEGO odnośni pełnomocnicy akt niniejszy podpisali.

Sporządzono w Hadze, w jednym egzemplarzu, dnia 6 listopada 1925 roku.

ZA NIEMCY:

Vietinghoff
v. Specht
Klauer
Albert Osterrieth

ZA AUSTRALJĘ:

C. V. Watson

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Carl Duschanek
Dr. Hans Fortwängler

ZA BELGJĘ:

Capitaine
Louis André
Thomas Braun
D. Coppieters

ZA STANY ZJEDNOCZONE BRAZYLJI:

J. A. Barboza Carneiro
Carlos Americo Barbosa de Oliveira

ZA KANADĘ:

Frederick H. Palmer

ZA KUBĘ:

R. de la Torre

d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Article 17 bis.

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Article 18.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1-er mai 1928. Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date. Toutefois si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, la Convention d'Union de Paris de 1883 révisée à Washington le 2 juin 1911 et le Protocole de clôture, lesquels resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des Pays-Bas. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays contractants.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

Vietinghoff
v. Specht
Klauer
Albert Osterrieth

POUR L'AUSTRALIE:

C. V. Watson

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Carl Duschanek
Dr. Hans Fortwängler

POUR LA BELGIQUE:

Capitaine
Louis André
Thomas Braun
D. Coppieters

POUR LES ÉTATS-UN'S DU BRÉSIL:

J. A. Barboza Carneiro
Carlos Americo Barbosa de Oliveira

POUR LE CANADA:

Frederick H. Palmer

POUR CUBA:

R. de la Torre

ZA DANJĘ:
<i>N. J. Ehrenreich Hansen</i>	POUR LE DANEMARK:
<i>N. J. Ehrenreich Hansen</i>
ZA WOLNE MIASTO GDAŃSK:
<i>St. Koźmiński</i>	POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:
<i>St. Koźmiński</i>
ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
<i>C. G. De Haseth Cz.</i>	POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
<i>C. G. De Haseth Cz.</i>
ZA HISZPANJĘ:
<i>Santiago Mendez de Vigo</i>
<i>Fernando Cabello Lapidra</i>
<i>José Garcia Monge</i>	POUR L'ESPAGNE:
<i>Santiago Mendez de Vigo</i>
<i>Fernando Cabello Lapidra</i>
<i>José Garcia Monge</i>
ZA ESTONJĘ:
<i>O. Aarmann</i>	POUR L'ESTHONIE:
<i>O. Aarmann</i>
ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:
<i>Thomas E. Robertson</i>
<i>Wallace R. Lane</i>
<i>Jo. Baily Brown</i>	POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:
<i>Thomas E. Robertson</i>
<i>Wallace R. Lane</i>
<i>Jo. Baily Brown</i>
ZA FINLANDJĘ:
<i>Yrjö Saastamoinen</i>	POUR LA FINLANDE:
<i>Yrjö Saastamoinen</i>
ZA FRANCJĘ:
<i>Ch. de Marcilly</i>
<i>Marcel Plaisant</i>
<i>Ch. Drouets</i>
<i>Georges Maillard</i>	POUR LA FRANCE:
<i>Ch. de Marcilly</i>
<i>Marcel Plaisant</i>
<i>Ch. Drouets</i>
<i>Georges Maillard</i>
ZA WIELKĄ BRYTANJĘ I IRLANDJĘ PÓL-
NOCNĄ:
<i>H. Llewellyn Smith</i>
<i>A. J. Martin</i>
<i>A. Balfour</i>	POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE
DU NORD:
<i>H. Llewellyn Smith</i>
<i>A. J. Martin</i>
<i>A. Balfour</i>
ZA WĘGRY:
<i>Elemér de Pompéry</i>	POUR LA HONGRIE:
<i>Elemér de Pompéry</i>
ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJĘ:
<i>G. O'Kelly de Gallagh</i>	POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:
<i>G. O'Kelly de Gallagh</i>
ZA WŁOCHY:
<i>Domenico Barone</i>
<i>Letterio Labocetta</i>
<i>Mario Ghiron</i>	POUR L'ITALIE:
<i>Domenico Barone</i>
<i>Letterio Labocetta</i>
<i>Mario Ghiron</i>
ZA JAPONJĘ:
<i>S. Sakikawa</i>
<i>N. Ito</i>	POUR LE JAPON:
<i>S. Sakikawa</i>
<i>N. Ito</i>
ZA MAROKKO:
<i>Ch. de Marcilly</i>	POUR LE MAROC:
<i>Ch. de Marcilly</i>
ZA STANY ZJEDNOCZONE MEKSYKU:
<i>Julio Poulat</i>	POUR LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE:
<i>Julio Poulat</i>
ZA NORWEGJĘ:
<i>B. Wyller</i>	POUR LA NORVÈGE:
<i>B. Wyller</i>
ZA NIDERLANDY:
<i>J. Alingh Prins</i>
<i>Bijleveld</i>
<i>Dijckmeester</i>	POUR LES PAYS-BAS:
<i>J. Alingh Prins</i>
<i>Bijleveld</i>
<i>Dijckmeester</i>
ZA POLSKĘ:
<i>St. Koźmiński</i>
<i>Frédéric Zoll</i>	POUR LA POLOGNE:
<i>St. Koźmiński</i>
<i>Frédéric Zoll</i>
ZA PORTUGALJĘ:
<i>Bandeira</i>	POUR LE PORTUGAL:
<i>Bandeira</i>
ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:
<i>Dr. Yanko Choumane</i>
<i>Mihailo Préditch</i>	POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:
<i>Dr. Yanko Choumane</i>
<i>Mihailo Préditch</i>
ZA SZWECJĘ:
<i>E. O. J. Björklund</i>
<i>H. Hjertén</i>
<i>Axel Hasselrot</i>	POUR LA SUÈDE:
<i>E. O. J. Björklund</i>
<i>H. Hjertén</i>
<i>Axel Hasselrot</i>

ZA SZWAJCARJĘ:

A. de Pury
W. Kraft

ZA SYRJĘ I WIELKI LIBAN:

Ch. de Marcilly

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

Baráček
Prof. Dr. Karel Hermann-Otavský
Ing. Bohuslav Pavloušek

ZA TUNIS:

Ch. de Marcilly

ZA TURCJĘ:

POUR LA SUISSE:

A. de Pury
W. Kraft

POUR LA SYRIE ET LE GRAND LIBAN:

Ch. de Marcilly

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

Baráček
Prof. Dr. Karel Hermann-Otavský
Ing. Bohuslav Pavloušek

POUR LA TUNISIE:

Ch. de Marcilly

POUR LA TURQUIE:

Zaznajomiwszy się z powyższym tekstem konwencji, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nim postanowień; oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

NA DOWÓD CZEGO wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 10 lipca 1931 r.

(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

L. S.

Après avoir vu et examiné ledit texte révisé de la Convention susmentionnée, Nous l'avons approuvé et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues, déclarons qu'il est accepté, ratifié et confirmé et promettons qu'il sera inviolablement observé.

EN FOI DE QUOI, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 10 juillet 1931.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *A. Prystor*

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *August Zaleski*

L. S.

9.

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 listopada 1931 roku

w sprawie zgłoszenia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w dniu 22 października 1931 roku zostało zgłoszone w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przystąpienie do Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 roku o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku i w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku, w myśl art. 16bis tej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

10.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1931 r.

w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 r. na Ziemię Wschodnią i Ziemię Wileńską.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 93) oraz art. 5 usta-

wy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar ziem, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 93) i w art. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213), rozciąga się moc obowiązująca tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych, stanowiących załącznik reskryptu Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego